

KANADSKÉ LISTY

"Publications Mail Registration No. 09820"
Agreement No. 40012841.

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116. mirko388@attcanada.ca

No. 11-12, Vol. 27., November-December--Listopad-prosinec 2003.

**Nový rok 2004 v pohodě a ve zdraví
všem čtenářům „Kanadských Listů“
přeji manželé Mirko a Jana Janečkoví.**

Nestor našich
krajanů ve
Švýcarsku, JUDr.
Jaroslav Anděl,
98, řekl paní
Viktorii Špi-
dlové, že si vá-
ží práce její-
ho manžela v

čele české vlády. Před tímto setkáním
si troufnul zasáhnout do zahajovací
ceremonie na UK výkladem o významu
historického gobelínu ve Velké aule
Karolína, 29. září 2003, během "Týdne za-
hraničních Čechů". V 50. letech byl přes
sedm let vězněn. Žije v Solothurnu.

Krajanům dlužíme slušnost JÍŘÍ KARAS

Noblesně a trpělivě vedou zahraniční krajané už dvanáctým rokem jednání s českým státem o tu trochu spravedlnosti, která jim náleží. Zdrojile, avšak bezvýsledně žádají dodržování Všeobecné deklarace lidských práv, Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod EU, Opčního protokolu k Mezinárodní úmluvě o občanských a politických právech, zkráceně dokumentů, které říkájí, že jakákoliv diskriminace na základě občanství je zakázána.

Každému, kdo se narodil v Čechách, se totiž měly jítiny městem, než právě našim zahraničním krajanům. Komunistický režim je připravil o majetek a nás demokratický stát jim tento majetek stále odmítá vrátit. Ani jejich požadavek na prodloužení lhůt pro podání nároků na vrácení odděleného majetku nebyl vyslyšen.

Krajanův problém bere ani vládní návrh novely zákona 40/1993 o nabývání a pozbytování státního občanství ČR. Krajané připomínají, že české státní občanství se nabyvá narozením a nelze je ztratit ani když uprchl před komunistickou zvlášť byl nucen z existenčních důvodů požádat o občanství jiného státu. Přijetí jiného státního občanství ještě není projevem ideologie, která je v moderním světě nepřijatelná. Zbavovat paušálně občanství každého, kdo se např. v mládí vydává do světa na zkušenou a na několik let přijme české občanství jiné země, je totiž známkou topiční xenofobie.

Český stát zřejmě pořád považuje krajanů za občany druhé kategorie a možná v obavě, aby se bývalí členové komunistické nomenklatury nemuseli stěhovat z domků, které nikdy nebyly zabaveny – zákon 199/1990 – je dáva do stejné kategorie se Sudetskými Němci, Maďary a židmi z doby nacistu. Svědčí to o nedocenění významu eslu jak pro znovunabytí naší svobody, tak pro jeho vliv na mezinárodní instutice. Česká republika by se neměla zbavovat občanů a ještě si snižovat stav populace ohrožené vymíráním. Rozumně není ani ochuzování českých komunit v zahraničí o české občany, protože právě působení těchto komunit na vlivné zahraniční subjekty může České republice jen prospět.

Stále nedotčeným problémem je také umožnění korespondenční volby. Vláda i zde nutila v polovině 90. let, když upožila pouze volbu na zastupitelských úřadech, ale nevolba v potaz, že desítky kilometrů vzdálenosti činí volbu pro mnoho krajanů stále nedosažitelnou. Vláda by si konečně měla uvědomit, že krajané mají nejen dlouhé prsty, ale také mohou pro svou vlast mnoho udělat.

Sněmovní Podvýbor pro krajanů v zahraničí jistě udělá pro dořešení krajanůvých restů vše, co bude v jeho silách. Ale potřebuje mít pevné základy. Ještě účinnější a důraznější měla být např. pomoc americké administrativy, když jsem předložil dva poslanceké návrhy zákona směřující k restituci majetku krajanů a v tomto smyslu podal i stížnost k ústavnímu soudu. A neméně důležitá bude, aby také krajané hovořili jednodušeji i hlasitěji. Rozhodně se nám všem vyplácí, když spravedlivým požadavkům eslu vyjádíme všestranně vstříci.

JÍŘÍ KARAS je poslanec KDUČSL a předseda Podvýboru pro krajanů v zahraničí

Předválečné transporty dětí mají pomník

Londýn (ČTK) - Zachránce českých dětí sir Nicholas Winton včera na Liverpoolském nádraží v Londýně odhalil památník účastníkům dětských vlaků z Evropy podmaněné nacisty.

Soška dítěte s obrovitým průhledným kufrem stojí na místě, kde mnoho zachráněných dětí poprvé vstoupilo na britskou půdu.

Socha nazvaná německy Für Das Kind (Pro dítě) je dílem sochařky Flor Kentové. Předlohou pro holčičku, kterou plastika zobrazuje, ji byla jedna z vnuček dětí, které zachránil z Československa sir Nicholas Winton.

Británie přijala těsně před válkou zákon, který umožnil přijíždět skoro 10 000 židovských dětí z Německa a Rakouska.

Ve prospěch československých dětí takový zákon neplatil, a tak musel sir Nicholas Winton shánět pro každé z 669 dětí, které se mu podařilo zachránit, britského sponzora a kauci 50 liber.

Transporty z Československa zastavilo vyhlášení války po přepadení Polska v září 1939.

Věra Gissingerová, jedna ze zachráněných a autorka knihy o Wintonovi, původem z Čelákovice, řekla, že cestu do Anglie tehdy brala tak trochu jako výlet a že si až dlouho po prvních chvílích na brské půdě uvědomila, že své rodiče už nikdy neuvidí.

KAROLINUM DNES

V dnešní době je Karolinum převážně obřadním prostorem. Genius loci proniká jeho zdmi. Při tisících absolventů současných sedmácti fakult Univerzity Karlovy se promoce odehrávají jako na běhícím pásu – bakalářské, magisterské, doktorské, sbírají se zde přední badatelé z různých vysokých škol, aby obdrželi své docentské a profesorské diplomy. Nepřehlédně zastupují dojatých příbuzných (a na ty náš genius působí asi nejvíce) tíse slzi z zvuků studentské i národní hymny, sledují, jak mladí adepti věd přísahají na starobylé insignie (z nichž nejstarší pocházejí jen z roku 1882) a pak se spolu se svými nadějnými ratolestmi fotografují na nádvoří, s Husem i bez něho. Velmi profitují blízké květinářství i pohostinství, kam se po dokončení aktu všichni odebírají k promoční hostině. Je to neopakovatelný prožitek, jenž mnohdy velmi brzy pomine po nástupu do praxe, kdy mladý nadšenec zjistí, že by z finančního hlediska asi udělal lépe, kdyby se věnoval nějakému lukrativnějšímu povolání.

Budova Karolína je ovšem impozantní. Prolínají se tu různé stavební sloby, které se podařilo pietně vkomponovat do velkoryse pojaté rekonstrukce probíhající bezprostředně po druhé světové válce architektu Jaroslava Fragnerovi. Snad se mu to lepe podařilo na exteriérech než interiérech. Dominantou fasády směrem ke Stavovskému divadlu je gotický arkýř bývalé kaple pocházející ještě z roduvského do-
mu, citlivě zasazený do barokní přestavby provedené v první čtvrtině 18. století Františkem Maximiliánem Kaňkou. Nad modernisticky pojatým novým vstupním křídlem otevřeným v roce 1968 se skví latinský nápis Universitatis Carolinae. Před zdejší lvi kašnou se denně zastavují davy zahraničních i tuzemských návštěvníků Prahy, jímž

Man ahead of his time

Retired Sun columnist Lubor Zink, 83, dies

By SARAH GREEN
Toronto Sun

Lubor J. Zink was a fierce anti-communist long before those views were fashionable.

He was a critic of Pierre Trudeau when the rest of the Ottawa press corps was swept up in Trudeaumania.

The retired Toronto Sun columnist, who died Monday of cancer at age 83 at his home in Ottawa, was ahead of his time, his former colleagues say.

"He was a great man and he was fearless," Peter Worthington, one of The Sun's founders, said.

"He knew he was ridiculed by people who were not even beginning to be his equal."

Fought Nazis

Zink was born in 1920 in Klapy, Czechoslovakia.

He was a student at Prague University in 1939 when the Nazis invaded. Zink, who was involved in an underground movement, was forced to flee to Britain.

There he joined Czech forces to fight the Nazis, earning three commendations for bravery.

He returned to Czechoslovakia after the war, but his homecoming was short-lived. Along with his wife and two-year-old son, Zink fled to England following the 1948 Communist coup.

His pursuit of freedom brought him in 1958 to Canada, where he took a job as editor of

the Brandon Sun.

Zink's editorials won him a National Newspaper Award in 1961. At the award ceremony, he was approached by John Bassett, former publisher of the Toronto Telegram, with a job offer to write a column from Ottawa. He later joined The Toronto Sun in 1971 after the Tely folded.

Matched wits

In his columns, Zink never wavered in his fight against totalitarianism. This landed Trudeau in Zink's crosshairs, as he disagreed with the PM's socialist leanings.

"Trudeau would never allow himself to be interviewed by Zink," Worthington said. "He detested everything Trudeau stood for — not the man, but the ideas."

"If Trudeau believed he was right, so did Zink. It would have been the great TV confrontation if he could have matched wits with Trudeau."

In addition to his political writing, including two books about Trudeau, Zink was a published novelist and poet.

He also wrote about the desperate need for organ donors in a column after a 1985 kidney transplant ended a year of dialysis.

Further health problems slowed Zink's writing pace and he retired a decade ago.

He is survived by his wife of 62 years, Nicky, son Alec, four grandchildren and two great-grandchildren.

Toronto Sun, Wednesday November 5, 2003

LUBOR J. ZINK
Published novelist, poet

'Vojna' se otevře v roce 2005

Památník protikomunistického odboje, v němž se postupně mění bývalý tábor nucených prací Vojna v Lešetčicích na Příbramsku, by se měl veřejnosti otevřít v roce 2005. Expozice v bývalé budově velitelství je už téměř hotova. O vybudování památníku Vojna rozhodla vláda svým usnesením v roce 1999.

Tábor Vojna postavili v roce 1947 váleční zajatci. O rok později byl přeměněn na tábor nucených prací.

průvodci liči slávu univerzity a její věhlasné koleje. A je skutečně na co se dívat. Stavby září čistými omítkami, které pocházejí z poslední fáze oprav provedené k roku 1998, kdy alma mater Pragensis slavila 650. výročí svého založení.

Tentokrát si univerzita svého jubilea skutečně užila, možná až příliš marnotratně. V českých předchozích významných výročí neměla tolik štěstí. Rok 1648 byl plný válečných zmatků na sklonku třicetileté války, velkoryse plánované slavnosti v roce 1848 překazila revoluce, a tak jediným hmatatelným dokladem 500 let uplynulých od založení univerzity je známá socha Karla IV. stojící na staroměstském předpoli Karlova mostu. O století později přišly další dramatické události, jejichž důsledky byly velmi smutné pro celý národ i akademickou obec.

Od středověku je univerzitám přiznáváno metaforické pojmenování alma mater. Co znamená tento vznešený termín? V českém překladu zní živná matka. Lze si tedy přát, aby i naše pražská vysoká škola byla i nyní hodna tohoto epiteta a nechovála se vůči svým dětem jako nedbalá matka. I když Karolinum odráží lesk i bídu celé univerzity, nyní je zjevné, že pěkný stav proslulé koleje jen z vnějšku kryje málo utěšené poměry na univerzitě samotné.

ČESKÝ ŠOK

Zdeněk Roman

Jsem cizinec nikoliv původem, ale z přesvědčení. Dvaatřicet let žiju v Německu, ale nepěstám jsem být Čechem. S německým občanstvím. Do Prahy jezdím tak čtyřikrát do roka.

Musím říci, že při každé z návštěv jsou ulice úpravnější, hezčí a podle mého i vkusnější, než byly. Ať si říká kdo chce co chce.

Za výrazný pokrok považuji i skutečnost, že tentokrát mne za ce-

Co se v ČR líbí a nelíbí Čechovi z Německa

lou dobu čtrnáctidenního pobytu oslovil jen jeden vekslák nabízející výměny valut v takzvané výhodnější kursu.

Jezdím sem mimo jiné i do biografu. Fascinují mě české filmy, které mají s ničím nesrovnatelnou atmosféru, naposled Samotáři. Napřed jsem se lekl poněkud šokujícího slovníku dialogů, ale vybalancovali to dokonale.

Pokud jde o lidi, pozoruji, že starší a staří se tváří otráveně a zklamaně. Ze všeho. Mladí naopak. Ti jsou optimističtí, sebevědomí, umějí cizí jazyky, a člověk u nich někdy dokonce těžko hledá stopy po akcentu.

Porád mne nepřestává udívat, že většina českých prodávaček se dneska tváří vlídně. Vypadají, jako by je opravdu těšilo, že vám mohou něco prodat nebo že vám u nich chutná. To tu fakt celá desítky nebývalo. A já si nejsem jist, jestli to ocenit ten, kdo nepamatuje opak. ●

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.

Secretary of the Editorial Board:

Jana Janečková-Bayerová.

Tel./905/ 278-4116.

E-mail: mirko388@attcanada.ca

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.

List vychází 6x za rok.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ... \$ 19:00

USA, letecky \$ 24:00

Česká republika a
Slovensko: dobrovolné předplatné

Ostatní zámorí, letecky: \$ 28:00

Sdělení čtenářům v ČR: dobrovolné
předplatné lze poslat na adresu:
Pavel Svoboda, Na Vyhlídce 175,
252 63 Roztoky u Prahy.

Manželé Rydlovi z Oakville, Ont.
Vladimír Rydl měl v životě vel-
ké štěstí, že našel Dagmar, roz.
Ottovou. Být ale ženatý se ženou,
která je skutečnou dámou ve všech
směrech a navíc vynikající uměl-
kyní na hudebním poli, znamenitou
kuchařkou, péstitelkou krásných
květin a pod. může způsobit ji-
sté potíže. Muž je takovou že-
nou jaksi zastíněn. Na mysl při-
chází dnešní paní starostová
Mississaugy, která měla manžela
Sama, ale toho skoro nikdo ne-
znal.. Dagmar na tomto obrázku
z jara 2003 má známý šarmantní
úsměv, kterým dovede získávat
lidi kolem sebe. MJ

Krajané si zaslouží naši pomoc

RADEK BARTONÍČEK

Znaší země odešly v minulém sto-
letí tři velké vlny exulantů. Ve
třicátých letech, po roce 1948 a
1968. Za hranicemi tak žije odhadem
přes milion Čechů. Dluh, který vůči
nim náš stát má, zůstává velký. Stačí-
lo poslouchat na nedávném praž-
ském setkání Čechů v zahraničí názo-
ry těch, kteří byli mnohdy ze země
vyhnáni či k odchodu donuceni.

Rady těchto krajanů rychlým tem-
pem řídí a původní komunity po
světě se zmenšují. V současnosti pro-
bíhá boj s časem, v němž se rozhoduje
o tom, co z nesmírně bohatého ži-
vota krajanů po celém světě zůstane
zachováno a co navždy zmizí. Jen na-
mátkou: umírají exulanti, jejichž
vzpomínky se nepodařilo nijak za-
chytil a písemné archivy pozůstali
vyhoditi. Jinde zase bohaté archivy
celých generací shořely, protože ne-
byly peníze na jejich zdokumento-
vání a bezpečné uložení.

A nejde jen o historii. Některé
krajské spolky bojují doslova o
přežití, na jejich činnost chybějí pe-
níze. V Bulharsku by například nut-
ně potřebovali české knížky, proto-
že jejich velká knihovna českých
knížek je už dnes značně zastaralá...

Bylo dojemné, jak se krajané na
svém setkání mezi sebou povzbuzo-
vali a oběť se domlouvali na fi-

nanční výpomoci. Jenže sbírek by
mohlo být vyhlášeno hned několik.
Na vytvoření archivů, databází, ma-
pování českých památek v jednotlivých
zemích, na udržování českého
jazyka ve světě, doplňování kniho-
ven za hranicemi, shromažďování
české exulantské literatury, ale na-
příklad i na existenci určitého úste-
dí v jejich rodné vlasti. I kdyby byli
krajané velcí boháči, peníze by jim
zdaleka na všechno nestačily.

Snahu nelze českému státu upřít,
ministerstvo zahraničí i Senát se
snaží krajanům různorodými způso-
by pomáhat a velmi pečlivě jejich
prosbám naslouchají. Je však zapo-
třebí více. Finanční pomoc, v této
chvilce naprosto nezbytná, musí při-
jít především od poslanců, kteří za-
čínají schvalovat státní rozpočet na
příští rok. Zdá se až nepochopitel-
né, že český stát na krajanech tolik
šetří a nevšímá si jejich pomocné
ruky. Lepší a poctivější vyslance by
přece ve světě nenašel.

Snad se jednou podaří splnit velký
sen mnohých Čechů v zahraničí, ale i
u nás doma. Snad bude jednou stát v
naší zemi dům, jehož návštěvníci se
budou moci seznámit s cenným dě-
dictvím, které vytvořily generace kra-
janů. Právě v tomto dědictví je totiž
ukryta skutečná láska k rodné vlasti,
k jejím mnohým osobnostem i k hod-
notám, na nichž naše země stojí.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

byla zavražděna v Mississauze 28.10.2000. Pachatel J.
Rybák dostal doživotí. Osamělý je Petr Capoušek, 17. --

Jiří Vok z Montreálu nám dal tuto zprávu: vznikla no-

vá zasluková služba česká. O ka-

talog volejte tollfree 1-866-425-

0742 nebo: cskniha@sympatico.ca. --

Stopařka Libuše Burdová, 82, plá-

nuje procestovat Kanadu. Je to je-

jí sen. -- Hud. skladatelka Jana

Škarecká vystavuje své obrazy do

10.12. v Adamsonově zámečku, 850

Enola Ave., Mississauga. -- L. Dra-

hotský napsal pěkný článek o no-

vináři L. Zinkovi pro "ND". -- Bazár

slov. ev. kostela v č. 1424 Davenport Rd., To-

ronto /100 m západ Dufferin/ je 29.11. od

9 am. -- Církev bratrská v N. Městě n. Metují

dokončuje svou modlitebnu. Kdo chce přispět,

může zavolat Evu na č. /416/239-0543. -- Před-

platné na "Nový Polygon" z USA a Kanady lze

poslat také na: Czech Co-ordinating Office,

1103 100 Antibes Dr., Toronto, Ont. M2R 3N1. --

Novým presidentem Omnitrade Ltd. v Torontě

je Stan Wiener, /416/ 252-3935. -- Našel se Ji-

ří Palada. -- V Torontě žil rok brněňák Jan Pí-

sek, 23. Měl stipendium na U. of T. -- Atmosfé-

ru Pražského jara zachytil dobře torontan

V. Tábořský ve filmu "Dějiny na 8". -- 50. vý-

ročí svatby oslavili manželé Jiřina a Ru-

dolf Škareckých rekreační plavbou panam-

ským průplavem. Zabalili i dvě udice. --

Českou menšinu v Kanadě studuje Jitka Pe-

terková, U. of Pardubice, Studentská 84, 532

10 Pardubice. -- Kan. firma FPS se soudí s

otrokovickým Moravcem o 200 miliónů Kč. --

All Languages Ltd. /416--975-5000/ nabízí

překladačské služby ve stovce jazyků. --

Ve Smithville, Ont. existuje od r. 1940 slov.

evang. zbor sv. Matúša. -- Podle posledního

sčítání v Kanadě se hlásilo k českému pů-

vodu 20.671 osob, ke slovenskému 14.735. --

Na Champlain College v Montreálu bylo ote-

vřeno sport. "Emil Muller Fitness Center".

15.11.2003 byla v restauraci sv. Hu-

berta na Queensway v Torontě malá

oslava 5. výročí svatby manželů Ja-

nečkových /vpravo/. Vedle nich jsou

manželé Kozákové a manželé Začalovi.

MJ.

štěvu Galerie Medy Mládkové na Kampě.

MJ.

S hlubokým zármutkem přijali pracovníci Velvyslanectví ČR v Ottawě zprávu o úmrtí
jednoho z nejvýznamnějších představitelů českého exilu v Kanadě pana Lubora Jana Zinka.
Odchodem Lubora Zinka ztrácí česká komunita v Kanadě i celá Česká republika člověka
mimořádně pevného a čistého charakteru, rozhodného bojovníka proti komunismu a aktivního
propagátora České republiky v zahraničí. Čest jeho památce.
Velvyslanec V. Kotzy s chotí Michaelou a celý kolektiv pracovníků velvyslanectví.

1652 Mountbatten Place
Victoria, BC, V8S 5J9
Canada

Máme na skladě více než 700 titulů knih, CD, DVD a CD-ROM.
Toll free number: 1 877 287 1015 mail@czech-books.com

www.czech-books.com

Manželé Marie a Adolf Pluhařovi:

Paní Marie žije ve Winnipegu. Inž. A. Pluhař se narodil 7.3.1907 v Plzni, zemřel 6.12.1990 ve Winnipegu, Manitoba. Vzorňý manželský pár, který dělal našemu národu jen čest. Adolf vystu-
doval reálku v Plzni a v r.1931 do-
končil pražskou vysokou školu inž.
stavitelství. Pak sloužil na vojně
v Domažlicích. Od roku 1934 pracoval
ve Škodovce, kde se stal expertem na
stavbu mostů. V lednu 1950 se oženil.
Pro svůj intelekt, odbornost a perfek-
ní práci dosáhl v r.1946 pozice ná-
městka gen. ředitele firmy. Pak až do
roku 1950 řídil instalace Škodovky
v Kabulu a v Kašmíru. Dne 22.5.1950
emigroval s rodinou do Kanady, kde si
jako profesionální inženýr získal re-
spekt jako odborník na sváření všeho
druhu. Kanadským občanem se stal 21.
9.1955. Od září 1950 byl členem odboč-
ky Čs. národního sdružení v Torontě a
pamětníci svědčí o tom, že byl aktivní
člen. Jiné organizace: Engineering In-
stitute of Canada, British Welding In-
stitute, American Welding Society a
Int. Association for Bridges. V té do-
bě dal podnět ke vzniku Welding In-
stitute of Canada. Žil s rodinou v To-
rontě, ale do důchodu odešel v r.1980
ve Winnipegu. Za všestrannou pomoc při
obnově památky TGM v Plzni, byl 25.
6.1990 zvolen čestným členem Sdružení
T.G. Masaryka v Plzni - průkazku č.12 po-
dpsal předseda skupiny Jaroslav Cem-
per. Na inž. Pluhaře i dnes vzpomínají
dva radní v Plzni, jejichž otcové s ním
ve Škodovce pracovali. Patřilo by se,
kdyby si na inž. A. Pluhaře vhodným způ-
sobem vzpomněla jeho pražská Alma Mater.

OSOBNĚ

Stává se zvykem, že
koncem roku se ve-
dle vánočních přá-
vo, co se během roku přihodilo. Všichni
naši čs. přátelé jsou čtenáři "KL" a těm
je adresováno přání na str.1. Nebude na škodu,
aby se navíc vydavatel t.l. zmínil, že obě ope-
race šedého zákalu ve vinohradské nemocnici,
díky profesorovi J. Kuchynkovi, byly úspěšné.
Jak již padla zmínka, o druhý zážrak se za-
sloužila moje nadaná manželka Jana, jež s paci-
entem 7x bez nehody projela autem středem Pra-
hy.. Během dvou měsíců jsme během mezer mezi
operacemi a kontrolami stačili navštívit tato
místa: Most /a p. primátora/, zámek Líčkov, Sněm
čestného oddílu V. Fanderlíka na sv. Hostýně, Lu-
hačovice, Vizovice, vzornou obec Hrušky /beseda
s místními byla dost zajímavá/, Obříství u Do-
brříše, Kralupy, Kokořínské údolí a Mšeno, Rardu-
bice, Hradec Králové a Svinary, Jaroměř, Nový
Bydžov, Hořice, Hrubá skála, zámek Sychrov, Nové
Město n. Metují, Náchod, dokonce vrátka "hrá-
dečku" ex-prezidenta Havla, Mladá Boleslav, Mě-
ník. Na Okoří jsme měli večeri s manželi Žáko-
vými a pak jsme absolvovali celý Týden zahra-
ničních Čechů, několik schůzek v Senátu a náv-
štěvu Galerie Medy Mládkové na Kampě.

15.11.2003 byla v restauraci sv. Hu-
berta na Queensway v Torontě malá
oslava 5. výročí svatby manželů Ja-
nečkových /vpravo/. Vedle nich jsou
manželé Kozákové a manželé Začalovi.

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

V Paláci knih LX-XOR v Praze byla autogramiáda knihy M.Albrightové "Nejlepší ze všech možných světů", 552 stran./2 angl. originálu "Madam Secretary" přeložil M.Žantovský./ Na podpis se čekalo ve frontě 4 hodiny. Autorka se narodila jako Marie Jana Korbelová v Praze 5.Má 3 dcery a vyučuje na U.of Georgetown ve Washingtonu. Ještě o ní uslyšíme.

neuspěl.--Stálá komise Senátu pro krajany se 27.11. sešla s experty ministerstva vnitra a zahraničí, aby jednala o státním občanství, specificky o zákonu 193/1999. Senátorka Moserová podala zprávu o cestě delegace do USA.--V Hodoníně odhalili bustu hudebního skladatele G.Mahlera, 1860-1911.--V brněnské katedrále na Petrově se sešlo asi 500 býv.pétápáků. Bohoslužbu celebroval biskup V.Cikrle.--V Novém Městě n.Metují zkrachovala firma PRIM.Vyráběla hodinky od r.1949.--V Olomouci žijící dirigent Míša Roháč, /syn Jany a Ivana Roháčových z Mississaugy/ dirigoval 22.11.v Rudolfinu. 7.12.vystoupí ve Smetanově síni. Plánuje aspoň jeden koncert v Kanadě na jaře 2004.--Mezi největší podniky se dostal tchajwanský výrobce počítačů Foxconn v Pardubicích. Špičkou je stále Škoda Auto.--Na nedávném Mistrovství světa ve step-aerobiku v Praze se našim studentkám podařilo získat 4 zlaté medaile a 3 stříbrné. Zvláště na sebe upozornil jedenáctičlenný fitness team "Těžká sněh". V něm je nejmladší členkou Lucie Mandryková ze Zbraslavi, která studuje Vys.školu ekonomickou./Pro "KL" s ní rozhovory Renáta Kolářová z Roztok/.--Gen.ředitel Národní galerie v Praze, Milan Křížák, dospěl k názoru, že "V.Havel je tou nejtěmnější stránkou naší polistopadové historie". Vyjádřil to v článku "Havlova nenávist zviřila".--Japonská firma Toyota Machine Works zaměstná v nové továrně v Pardubicích přes 400 lidí. Nové továrny tam staví také firmy Kayba/hydraulika/a Matsushita/mobilní telefony a autorádia Panasonic/. Důležitou úlohu v pozadí hrála firma CzechInvest a p.J.Lébl.--Zdá se, že zámek Opočno a pozemky v okolí dostane zpátky Kristína Colloredo-Mansfeldová.--Prez.Klaus se sešel s politickými vězni na Žofíně. Nešlo jim ale, že o týden dříve pozval k vrcholnému jednání i šefa KSČM.--Český spolek na Slovensku uspořádal v Bratislavě seminář k 85.výročí založení ČSR.Zdůraznil, že v říjnu 1918 bylo zastaveno pomádkování a přesně vymezeny hranice Slovenska. Účastníci konstatovali, že v Bratislavě nestojí pomník TGM.--Hořice mají Masarykovu věž samostatnosti a populární Autokempink "U věže", Maixnerova 1613. Tel.493-621-331.--V Bratislavě zemřel významný historik Lubomír Lipták, 73.--Vyšel článek "Princezna Ameriky v Praze".Pojednává o Ivaně Trumpové-Zelníčkové, 53. Vydala 3 knížky o lásce. Prý jí byla nabídnuta funkce americké velvyslankyně v Praze.--Domek Boženy Němcové v Ratibořicích se rozpadá. Vlastníkem je podnikatel Fr.Wolf, který žije na Slovensku, ale s českými úřady nekomunikuje. Vyvlastnění státem je možné, ale soudní cesta je zdlouhavá.--Po Mnichovu zatklo Gestapo na 20.000 demokratických sudetských Němců, hlavně odborářů a sociálních demokratů a jen málo z nich přežilo Buchenwald. Podobné to bylo s 50ti katolickými kněžími. /Asi 4.000 soc.demokratů se podařilo včas odjet přes Anglii do Kanady a do Švédska; největší skupinu vedl H.Weisbach z Mostu./--V Praze bylo natočeno talk-show "Krásný ztráty".Hlavní aktéři: V.Havel a M.Albrightová. Soutěž vyhrála Česká Televize a její šéf Jiří Janeček.--Zemřel českobudějovický biskup Antonín Liška, 79.--Řízný B.Sobotka/ČSSD/ se ke svým 32.narozeninám stal vice-premiérem vlády ČR. Je už ministrem financí.--Křeslo šefa KSČM Grebeníčka se povážlivě kýve.Asi vypadne.

GRATULUJEME

Známy skaut Toník Šum, CSc., dostal na Hradě Řád TGM III.třídy. V časové tísni č.11-12/03 jsme našli jen tuto fotku: má čapku od kan.skautů.

JUDr. ANTONÍN ŠUM, CSc.

(nar.31.ledna 1919)

za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva

Byl účastníkem domácího odboje a Pražského povstání. Po promoci v lednu 1946 pracoval jako úředník Úřadu předsednictva vlády. Jako osobní tajemník ministra zahraničních věcí Jana Masaryka působil od roku 1947. Z ministerstva zahraničních věcí byl v roce 1949 vyloučen, stal se dělníkem a v listopadu 1949 byl zatčen. Dnes je již posledním žijícím svědkem v procesu s Mladou Horákovou. Tehdy byl sám odsouzen na 20 let. Následovala Ruzyně, uranové doly, Pankrác, Valdice. V roce 1968 zvolen starostou českého Junáka, svazu skautů a skautek, který v roce 1989 obnovil a zajistil jeho členství v mezinárodním ústředí Světové organizace skautského hnutí (WOSM) v Ženevě. Nyní pracuje také v organizaci Křesťanské sdružení mladých lidí (YMCA). Působí jako čestný předseda Sdružení České národního povstání v Českém svazu bojovníků za svobodu. Je také spoluzakladatelem Masarykova demokratického hnutí a Klubu Jana Masaryka. Je autorem knížky Otec a syn o osudech Tomáše a Jana Masaryka a řady dalších pojednání a článků vztahujících se k těmto osobnostem.

Innovation & learning
for Canadians

L'innovation et l'apprentissage
au Canada

NEW CANADA STUDENT LOANS PROGRAM FOR PROTECTED PERSONS

If you are designated as a Protected Person (which includes Convention Refugees), you can now apply for student financial assistance through the Canada Student Loans Program.

For more information, contact the financial aid office at your post-secondary institution or visit the "What's New" section on www.canlearn.ca

NOUVEAU PROGRAMME CANADIEN DE PRÊTS AUX ÉTUDIANTS POUR PERSONNES PROTÉGÉES

Si vous êtes désigné comme une personne protégée (notamment une personne réfugiée), vous pouvez maintenant faire une demande d'aide financière dans le cadre du Programme canadien de prêts aux étudiants.

Pour en savoir plus, communiquez avec le bureau d'aide financière de votre établissement d'enseignement postsecondaire ou visitez la section « Quoi de neuf » à www.cibletudes.ca

Poznámka redaktora: O Ličkovu a o malíři Oskaru Brázdu jsem se dověděl v mé první švédské knize, kterou jsem v r.49 ve Švédsku četl. Napsala ji hraběnka Amelie Posse, která mezi válkami tam s Místrem Brázdou žila. Vrátila se tam v roce 1945, ale v r.1950 byla čs.komunisty vykázána. Pak nám poúnorovým uprchlíkům ve Švédsku hodně pomohla. Kdo z našich čtenářů má o níže zmíněnou Nadaci a Galerii zájem, může psát na: M.Brázdová, Ličkov č.1,439 63 Liběšice. Zámek je blízko Žatce. MJ

NADACE OSKARA BRÁZDY

Skromnost a velikost - tak lze stručně a výstižně charakterizovat pozoruhodnou osobnost vynikajícího českého malíře, portrétisty, mistra realistického pohledu Oskara Brázdy.

Narodil se 30.9.1887 v Rosicích u Pardubic. Studoval na Akademii ve Vídni, následovalo tzv. římské stipendium a na ně navazující velmi úspěšné umělecké působení v Itálii, internace za I. světové války na Sardinii, významný osobní podíl na přípravě vzniku samostatného Československa a posléze návrat do vlasti, ke kterému jej vyzval osobně T.G.Masaryk, s nímž (a s dalšími zakladateli státu) spolupracoval.

Jeho novým domovem se nestala Praha (jak by se u umělce jeho významu a popularity předpokládalo), ale zámek Ličkov na Žatecku. Velkorysá oprava zchátralého zámku a další úspěšné malířovo umělecké období přerušuje druhá světová válka. Následuje malířovo zatčení a poté nucený pobyt v Dobříši až do konce války.

Po svém návratu nachází Oskar Brázda zámek Ličkov opět ve velmi špatném stavu. Opět se pouští do jeho obnovy, která je znovu přerušena po roce 1948, kdy zámek zabírá stát. Malíř zde sice může bydlet, avšak v až neuvěřitelně těžkých a ponižujících podmínkách. V objektu se skládají obilí, je zde ubytovna a vývažovna pro zemědělské brigádníky a zámek - tentokrát před očima malíře - znovu chátrá.

Avšak ani tyto svízele Oskara Brázdu nezlomily. Právě naopak. Dochází k očividnému, výraznému rozkvětu jeho uměleckého a osobního života. Zásluhu na tom, že Oskar Brázda ani jako umělec, ani jako člověk nebyl tehdejšími poměry sražen na kolena, měla nesporně Marie Weisslová, kterou v Ličkově poznal a která se posléze stala jeho manželkou.

Tato skromná, energická a houževnatá žena poskytovala umělci v dobách nejnepříznivějších oporu a zájem, které byly pro jeho uměleckou tvorbu v této nelehké době neocenitelné. Tato žena byla nejen jeho dobrou přítelkyní, modelkou, uměleckou inspirací, oporou, ale také milující a ohleduplnou manželkou, dobrou hospodyní a pracovitou pomocnicí. Svou obětavostí, praktičností a odvahou chránila umělce před nepříznivými vnějšími vlivy a umožňovala mu věnovat se - pokud možno nerušeně - umělecké tvorbě. Po jejím boku prožil malíř poslední, nejšťastnějších třicet let svého lidsky i umělecky bohatého života. Oskar Brázda zemřel na Ličkově 19. prosince 1977.

Ličkov zůstane Brázdův. To svému manželovi slíbila a to se stalo smyslem života Marie Brázdové. V nerovném zápasu s lhostejnou byrokracií, bezohledností, tupostí, pomstychtivostí a malostí však díky své nezlomné vůli, svému odhodlání a všepodílenému svému cíli dosahovala sice důlčích, nicméně důležitých vítězství. Podařilo se zabránit odvezení obrazů (které byl Oskar Brázda donucen darovat státu) z Ličkova, podařilo se i to, že zámek zcela nezchátral.

Po roce 1989 byl Marii Brázdové vrácen odňatý majetek (paradoxem však je skutečnost, že obrazy Oskara Brázdy i nadále zůstávají majetkem státu, přestože byl k jejich darování v tísni donucen), což se stalo novým impulsem k realizaci předsevzetého cíle - opravit zámek a jeho okolí, zřídit zde galerii díla Oskara Brázdy a zpřístupnit zámek i galerii veřejnosti.

Uvedené cíle a záměry jsou i hlavními cíli nadace „Zámek Ličkov - Galerie Oskara Brázdy“, která byla založena koncem roku 1996. Tato nadace uvítá každou dobrou míněnou pomoc, podporu a spolupráci. Budeme rádi a potěšeni, pokud zámek Ličkov navštívíte, osobně se seznámíte s cíli a záměry nadace a sami posoudíte, co již bylo pro realizaci těchto záměrů vykonáno a co ještě vykonat zbývá.

O LETCÍCH

W/Com. Pickard
anglický velitel 311. peruti

Z Anglie došla smutná zpráva, že tam 31.10.2003 zemřel Marcel Ludíkar, který se narodil v Paříži 28.1.1920. Byl u 311. peruti RAF. Po únoru 1948 se do Anglie vrátil a byl činný ve Svazu letců svob. Československa. V 90. letech byl povýšen na qermjr. let. v. v.

3.6.03. zemřel plk. Jan Štěrba, mechanik 310. peruti RAF a rodák z Kunovic. Bylo mu skoro 90 let. Měl pohřeb s plný u vojenskými poctami. --Plk. Boleslav Ivánek se narodil v r. 1917, zemřel tamtéž 5.8.2003. --v Horní Cerekvi byla odhalena pamětní deska genmjr. Janu Perníkovi. K ceremonii přišel i jeho bratr Jaroslav. --Jeden z mnoha článků o gen. A. Šiškově měl název "Nebeský jezdec na smrt nevyzrál" z pera Radka Gálie. Narodil se 15.5.1914 v Lutopecnech na Kroměřížsku. --Gen. F. Peřina, alias "Generál nebe" je pyšný na to, že se stal čestným občanem Prahy. --Velitelem letectva ČR se stane Ladislav Míňák. Převzme knípl po Janu Vachkovi. --Kopie mašiny bratří Wrightových letěla nedávno v Hradci, ale jen několik vteřin a několik cm nad zemí. --Robert Ossendorf-Osenský, nar. 29.7.1916 ve Všerubech u Plzně, byl sestřelen nad Normandií v r. 1944, připojil se k franc. partyzánům. Zemřel 1.2.1955. --Vyšla knížka o gen. Otmaru Kučerovi, hlavně díky jeho vdově Alexandře. Ta fandí herci Jiřímu Bartoškovi za to, že hrál dobře ve filmu "Mrtvomodřý svět". --Trojice Šiška, Fajtl a Ule-

hla byla v Jindřichově Hradci, aby uctila památku svých amerických kolegů, kteří v okolí zahynuli při letecké bitvě v r. 1944. --14.8.2003 by se byl dožil "90" Josef Dročka, který padl nad Biskupí 13.7.1941. Pocházel z Brna-Tuřan. --Vyšlo 2. vydání knihy V. Kubce "Kde olivy dozrávají", která je ojedinělým obrazem občanské války ve Španělsku. Hrdinou je letce Jan Ferák, jehož vdova se provdala za muže jménem Perníkář. Kubec napsal 11 knih s let. tematikou. Zemřel v r. 1989. V Týništi n.O. chodil do školy s A. Vašítkem a V. Opatrným. --V Bochoři u Přerova bude zrušena vrtulníková základna a 2.500 lidí ztratí práci. --"Czech Int. Airfest 2003" byl v Brně-Tuřanech začátkem září. Velký úspěch měli italští akrobaté a 2 kanadské letouny F-18 Hornet. --Máme foto mjr. Otty Regnera z Melbourne. Žije stále? --Plk. Wm. G. Kauders má novou adresu: 111 Cherry Valley Ave., Apt. M27W, Garden City, NY 11530-1570, USA. Tel. /516/ 746-4946. --Jan Rail z Náchoda cestoval od Dánska po Itálii. Za knížku "Žít na věky" se jistě dostane do "leteckého nebe". --Švýc. "Zpravodaj" č. 10/2003 měl článek o plk. let. Janu Wienerovi z pera Z. Šimůnka. --L.V. si všiml, že se o F. Peřinovi v tisku neustále tvrdí, že byl v Bitvě o Anglii, ač nebyl. --V Hrbově u Velké Meziříčí mají desku na počest Karla Novotného, 4.11.1919-13.7.1944. Byl u 311. --Z Lukova pocházel plk. let. Albert Vacek, 29.6.1913-26.1.2000. Byl to batovec. --V Troubkách se sešlo 6 am. let. veteránů s německým stíhacím esem G. Rallem. Hlavním řečníkem před početným davem místních obyvatel byl pilot Liberátoru B-24J Tom Qualman. --Spoluautor knihy "Z africké pouště nad Německo" V. Kolesa má adresu: Valachův Žleb 4893, 760 05 Zlín. --B. Velvorský dostal z Prahy po 60ti letech plastickou bunážku, že je VÁLČNÝ VETERÁN. Napsal nám, že radostí dělal kotrmelce. --Autogramy RAF letců čs. původu sbírá L. Novák, Božanovská 1386/46, 193 00 Praha 20. --F. Srp navázal kontakt s archívem Kanceláře prezidenta ČR. --Dr. Jaroslav Navrátil dokončuje obsažnou studii o Gen. Sikorském a o jeho tragické smrti v Gibraltaru v r. 1943. Havárii Liberátoru přežil jen čs. pilot Eduard Prchal, 1.1.1911-4.12.1984. --Historik A. Strejček z Kralup nám do let. archivu věnoval rozsáhlou historickou dokumentaci. --V pražském tisku byla fotografie Adolfa Zeleného a Ant. Hrušky. Oba žijí v Anglii. Arnošt Polák a Karel Válek takové štěstí neměli. --V Křižatkách u Mostu se obnovuje pomník padlým am. letcům. --Plk. Otto A. Špaček, jinak též "Icik", má novou adresu: Dr. Paula 749, 551 01 Jaroměř. Tel. 491-813846. --Je Col. J. Lee-Olbram Pohludka skutečně pohřešovaný František Pohlodek? --Tisk vzpomněl, že v r. 1968 natočil režisér Jindřich Polák vynikající film "Nebeští jezci". Zdůraznil, že se proti okupaci dá bojovat. Točil se v Klecanech u Prahy, na Rujáně a v Anglii. Premiéra byla 28.10.68 v Praze a film se hrál jen do února 49. --P. Vančata se domnívá, že M. Štěpánek byl v Polsku poraněn tak vážně, že později už nemohl být pilotem. --Lad. Sítenský udělal za války na půl milionu fotografií. Z nich zveřejnil na 50.000. --Záp. letce Tauber žije v Neratovicích u Mělníka. Nedávno mu zemřela manželka. --Jsou domněnky, že L. Lošťák sloužil ve skupině B. Lišky v Polsku, v sovětské internaci byl získán jako agent NKVD, vrátil se neznámou cestou do Protektorátu, byl přijat do Luftwaffe, ale válku skončil u čs. smíšené let. divize.

Buderim, Queensland, Austrálie, 17.9.1992: manželé Vladimír a Louise Nedvědovi. 25.7.2003 navštívil p. generála český gen. konsul J. Doleček a předal mu Záslužný kříž MO, I. stupně. Napsal nám, že toto vyznamenání přijal jménem všech živých i mrtvých příslušníků 311. čs. bombardovací peruti RAF.

Zdeněk Škarvada

15. BŘEZEN 1939

Toho rána dozorčí služba v chodbách kasáren nebudila obvyklým způsobem. Toho rána budilo ticho. Ano, v chodbách bylo slyšet život, ale všude panovalo ticho. Navštívil jsem svého hodinkáře, rychle se oblékl a pospíchal o patro níž do kasárního kantýny. Tam už seděli moji kamarádi a v nepatřičné poslušnosti hlášení vycházející z rozhlasového přijímače: "Dnes od česných hodin ranních vstupují vojáka německé říše na naše území. Vláda republiky žádá..." --dál už jsem to těžko vnímal, snad jen jména představitelů vyzyvajících k zachování klidu a pořádku. --Tak jsme dobojovali -- a tak noc jsme chtěli bránit tuto zemi! Nikomu z nás nebylo do řeči. Chytli jsme plakát, ale za slzy jsme se styděli.

Nedovedu se upamatovat, co se dělo v následujících minutách, ale vím, že i nebe tenkrát plakalo. Víím, že naše první vyhlídka byla smutná, ale na jakoukoliv leteckou akci nebylo vyhlídka. Za takových podmínek nebyla nejmenší naděje ani na dobře připravenou akci. V obvyklou hodinu při nástupu do denního zaměstnání nás pak velitel letky vyzval, abychom seřadili na svých světnicích a vyčkali další rozkazy.

Bylo kolem půl deváté -- či desáté hodiny, když se u brány kasáren objevily první motorizované jednotky. Promoklí sekulenci v blubokých ocelových přilbách, mnozí opášení střílivy, přilblí dleli na tříkolákových a terénních vozíčkách. Nejednou jich bylo v ústředí plno a my -- poslušni vydaných rozkazů -- jsme jen smutně pokukovali skulinou okna na tu valící se hrůzu. Tak nějak jsem si představenoval "Squarek lidstva".

A co bylo dál? Nevím, jak vyličit těch čtrnáct dnů, co jsme žili v kasárně. Došli jsme přísný zákaz vstupu v budovu kasáren.

Čtli jsme se jako vězňové. Teprve po několika dnech jsme dostali německy psaný "Ausweis", který nám dovozoval opustit budovu kasáren v době od ukončení "denního zaměstnání" do večera. Mělo být většího ponížení? -- Jen jedenkrát jsme šli všichni společně na letiště. Pod dozorem, ovšem. To bychom odvezli vojenskou a leteckou výstroj a podívali se na poslední na naše "ocelové kamarády", a kterým jsme byli oddáni bojovat právě proti těmto "nadlidem".

Na letištní ploše se proháněli okupanti na svých "mesounech" /Me - 109/ a nám bylo dovoleno odnésti si pouze osobní věci z výstrojních skříněk, abychom udělali místo vládům. V závěru těchto dnů jsme byli vystěhováni z kasáren na letiště do "Dešických kasáren".

Těch čtrnáct dní mi připadalo tenkrát jako čekání na popravu. Bylo mi v té době jen málo přes jedenáct let, ale jedno jsem chápal: že se děje hrozná křivda, že je páchan zločin proti nám všem a že tento zločin musí být potrestán. A já jsem patřil k těm, kteří si zvolili ochranu této země za svůj životní cíl -- a dnes se všichni vzdáváme bez boje, bez jediného výstřelu. Přece jsme přísahali!

Přišel poslední březen. Nastoupili jsme na chodbě kasární budovy naposledy. Stáli jsme jak kamenné sochy, když velitel peruti mjr. Hess přebíral hlášení. Předstoupil před něj a jeho slova zanikla kdesi daleko, ale všichni jsme otíli, když s pohutí řekl: -- a věřím, jak vás znám a vidím tu před sebou, že se všichni brzy znovu sejdem, abychom proti našemu nepříteli bojovali -- tak, jak jsme přísahali. Věřím, že my -- letci -- jsme náš boj ještě neprohráli!

Dnes po tolika letech -- s hrstí vzpomínek, že jsem patřil k těm, kteří jeho víru v nás nezklamali. Tak jako ani on nezklamal víru naši. Během několika týdnů jsme byli kolem svého velitele znovu, že už ne na naší půdě. A když třesklí první výstřely II. světové války -- války proti řešismu, zlu a násilí, byly to i naše výstřely. A s nimi i naše první oběti.

Adresa autora: Zdeněk Škarvada, Vietnamská 1492, 708 00 Ostřava
"Zprávy Klubu přátel pardubicka", č.3-4/1982.

Jeden ze statečných

W/Cdr. Cpl. Vladimír Nedvěd se narodil 27. března 1917 v Brně, absolvoval kyjovské gymnázium a začal studovat před válkou vojenskou leteckou akademii. Byl nadšeným členem jednoty SOKOL v Kyjově, a jak se sám zmiňuje ve svém dopise, výchova k lásce k národu, vlasti nebyla pro něho jenom otázkou patetických slov, ale skutečného činu. Už v prosinci roku 1939 odchází do zahraničí, dostává se do Anglie, prodává tvrdý letecký a navigační výcvik a stává se jako mnozí jiní Čechoslováci příslušníkem britského královského letectva RAF (Royal Air Force). Stává se nejmladším čl. vyšším velitelem, nejprve wingu (letky) a pak 311. čl. bombardovací peruti, jako šestadvacetiletý mladík. V této vysoké velitelské funkci působil od 21. srpna 1943 do 3. února 1944. Už v roce 1941 získal jako první Čechoslovák v RAF vysoké britské vyznamenání M.B.E. (Member of the most excellent order of the British Empire) za záchranu P/O Josefa Pavely z hořícího letadla s nasazením vlastního života. V roce 1943 byl vyznamenán britským záslužným křížem D.F.C. za 70 operačních letů a 550 nalétaných operačních hodin. Byl také nositelem čtyř Československých válečných křížů z r. 1939, při čemž poslední dostal za 47 protiponorkových průzkumů a 1 bombardovací nálet. Jako jediný čl. pilot byl přidělen na Dálný východ, kde se zúčastnil zásobovacích letů pro obklíčené jednotky britské armády v burmské džungli. Celkem absolvoval 11 takových letů.

Je zcela pochopitelné, že pro muže Nedvědova formátu a charakteru byl život v "komunistickém ráji" nemožný. 43 let trvalo, než se mu dostalo rehabilitace a ocenění. 11. září 1991 přebírá z rukou ministra národní obrany jako jeden ze čtyř našich letců hodnost generálmajora letectva ve výslužbě. Do své vlasti se vrací oživený vzpomínky a udržovat kontakty se svými bratry sokoly. Zůstává ale už natrvalo v Austrálii, která mu poskytla druhý domov, stejně jako mnoha dalším exulantům. Jiří Dunděra

Josef Doubek
náčelník "Sokola"
u 311. peruti

6 Kendall Terrace,
Morphettville, SA
5043 - Australia

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Jsou protesty proti výstavbě další jaderné elektrárny u Hranic. Nesouhlas projevila i senátorka Jitka Seitlová.--P.Brunhofer z MV konstatoval, že zájem občanů o zpřístupnění svazků překročil několikanásobně předpoklady; někteří žadatelé chtěli informace o více než 100 osobách.--Podle sdělení G.Pomplové existuje v Plzni American Center Pilsen, Dominikánská 9, 301 12 Plzeň. Tel.:377-237-722-3.--Stálá Komise Senátu pro Čechy v zahraničí požádala min.vnitřní o rychlejší zpracování analýzy o dvojím občanství, včetně Čechů žijících na Slovensku. Žádost o občanství ČR podle náměstka ministra vnitra P.Záreckého lze podat do 2.9.2004.--Firmu Remosku ve Frenštátu p.R.vedou stále zakladatelé J.Uličník a J.Blažek. Věřím v její budoucnost.--Ročně zemře v autohaváriích v ČR přes 1.300 lidí. Počet zabíjených cyklistů není znám.--Poslanec J.Karas souhlasí s názorem zahraničních

Čechů, že "české státní občanství se nabyvá narozením a nelze je ztratit, ani když někdo je nucen požádat o občanství jiného státu, hlavně z existenčních důvodů". Poslanec Karas opět zdůraznil, že krajané by měli hovořit jednotněji a hlasitěji.--Vyšel článek "Doktoři z hor přijdou draho". Týká se autohavárek českých turistů v Rakousku. České pojišťovny mají obavy ze vstupu ČR do EU.--Ve světě jsou nejvíce známí: Miloš Forman, Jarmila Novotná, Milan Kundera, prof.O.Wichterle, Martina Navrátilová a Ivan Lendl. Ale jiný průzkum "Rovnosti" zjistil, že nejvíce Česko proslavili: V.Havel, V.Klaus, Ant.Dvořák, Jaromír Jágr, Pavel Nedvěd, Franz Kafka, M.Albrightová a Vladimír Špidla. /Záleží asi na tom, koho se ptáte./--Nám.gen.ředitel České pošty P.Wenish sdělil tisku, že od r.1993 pošta propustila na 7.000 osob. Odpolední doručování a pod.nepřipadá v úvahu.--Dokumentární filmy Kristýny Vlachové /její pův.jméno bylo

Sdělení čtenářům na Slovensku:

Dobrovolné předplatné na rok 2004 lze poslat poštovní poukázkou typu "C" nebo v hotovosti na adresu:

Jaroslav Kašík, Kalinčiakova 23, 917 01 Trnava, Slovensko.

PŘÁL BYCH SI MÍT RÁD SVÉHO PREZIDENTA

Ten můj žije v zemi javorového listu

Jak mi to vlastně bylo? Trapně, měl jsem vztek? Já vím! Ze všeho bylo nejvíce nějak stydno...!

Ano, styděl jsem se při sledování toho televizního seriálu volby prezidenta. Za tu ignorantní naivitu některých bývalých komunistů!

Jeden o sobě prohlašoval, že je vlastně taková otevřená kniha. Druhý pro jistotu hnal své stádo ambiciózních snů hodně daleko mimo své kdysi výnosné pastviny v KSČ.

Je paradoxní, že od mikrofonu parlamentní rozpravy pak právě komunisticky poslanec Miloš Ransdorf na tyto skutečnosti reagoval. Zlitoval, že pan Pithart jako kniha není otevřen na těch stránkách, které jsou popsány jeho členstvím v KSČ. A poslanec Bureš? Podle Ransdorfa nejvíce řekl hlavně tím, co neřekl. Co cudně obešel tento podivuhodně náhodný kandidát na hradní prebendu.

Jan Sokol jen držel stopu po dávno zaprášeném havlovském tvrzení o nezbytnosti sebeobětování se ve jménu demokracie. Málo scházelo a byl by usvědčen z líceměrnosti sám sebe. Ani ostatní, co vehementně nabízeli pro prezidentský post své služby, nebyli přesvědčiví, že by právě kterýkoliv z nich dokázal nést vlnku s vítězí pravdou.

Při vidině kliky od Hradu slibovali opravdu hodně. Ale ve volbě přímě by od národa hradní klíče do úschovy nedostali. Ani jeden! Neřku-li ta jedna, bez bázně sebestředná senátorka Moravová. Kdo tedy? Znal bych ja někoho takového?

Znal. A nejednoho! Hned několik takových osobností. Myslel jsem na ně s lítostí, když jsem sledoval tu parlamentní lictaci. Ač dodnes své zemi věrní, žijí, žel, až za Atlantikem. Na různých kontinentech. Nechovám k nim účtu ze servilnosti a jen proto, že bych se zhlížel v cizině. Nejsem s nimi jakkoliv osobně spjatý, ale znám je. Vím, co udělali pro náš národ, když na tom byl nejhorší. Vážím si jich zcela přirozeně a hluboce. Odcházel odtud

illegálně, nerad, ne za dobrodružstvím či pouze jen za dolarem. Museli, neboť předtím odmítli naplnit specifické vyděračské představy a návrhy mocných politické vlády padesátých let.

Ti, s mojí představou konkrétní, žijí v zemi javorového listu. Občas sem zalézají. Mají tady teritoria rodná, klukovská, místa důvěrná.

Za všechny třeba takový Mirko Janeček. Šéfredaktor a vydavatel Kanadských listů. Periodika pro naše krajany. Dodneska stále žasnou, jak tenhle bard od Ontarijského jezera dokáže ve vlastní režii tak excelentně udržovat tam za Atlantikem kontinuitu Čechů i Slováků.

Jeho osobní kvalita se nedá měřit pouze jeho prací s novinami samotnými, kdy každým vydáním propojuje lidi z mnoha různých koutů světa.

Už v roce 1961 byl kupříkladu přijat do služeb kanadského ministerstva pro emigraci. Pracoval tu více než čtvrt století. Mnoho našich lidí mu vděčí za nezištnou pomoc. Dnes je mimo jiné i čestným občanem města Pardubic. Některé regionální otázky specifické pro kanadské prostředí s ním často konzultuji i naši vládní představitelé při svých návštěvách státu Ontario. Sem také vedou jejich cesty nejčastěji, neboť právě tady žijí tisíce Čechů.

Mirko Janeček však není jediný z našich krajanů, kterým bych já nabídl svůj hlas pro cestu na Hrad. Kdyby právě některému z nich dal po zvolení velitel Hradní stráže k počtu zbraň, poprvé v životě bych mohl říci: „Tak tohoto prezidenta budu mít opravdu rád! A budu vědět proč.“

Jenže toho se, bohužel, asi nedomožiu. Tak alespoň vedu vydavatele Kanadských listů Mirko Janečka z Mississaugy u Toronta jako prezidenta svého osobního.

A nepotřeboval bych pro něho ani hlasy komunistů. On by je totiž ani nepřijal!!!

VÁCLAV HÝNEK

Zemřel český violoncellista Sádlo

Praha • Renomovaný český violoncellista Miloš Sádlo zemřel v úterý ve věku 92 let na selhání srdce. Hudebník, známý mj. violoncellovými úpravami houslových a klavírních skladeb, se narodil 13. 4. 1912 v Praze jako Miloslav Závrtzský. Později přijal jméno svého profesora, violoncellisty Karla P. Sádla, pod jehož vedením studoval. Miloš Sádlo byl mimo jiné i žákem španělského violoncellisty Pabla Casalse. Pohřeb umělce se koná 23. října v 11 hodin ve Starašnickém krematoriu. (čtk)

ček "Českou Kanadou" /z J. Hradce do Nové Bystřice/.--V Grobu/asi 20 km od Bratislavy/ pečou husy už po 4 generace. Jméno podniku: Zlatá husa.--Nejvyšším mužem ČR je Petr Huss ze Zbýšova u Brna. Měří 218.5 cm..Je mu 37 let.--Lichtenštejnský kníže Hans Adam II.pokračuje v soudních sporech o majetek svých příbuzných v ČR. Týká se 13ti zámků a polností ve výměře 1.600 km². Spor je také o vzácný obraz,dnes vystavený ve Valticích.--Mezi zasloužilými českými ženami roku chyběla prof.D.Rýdlová z Kanady.

Článek vyšel ve "Svobodných novinách",č.3/2003. Jeho autorem byl nezávislý novinář Václav Hynek, Dr.Milady Horákové 1649, 397 01 Písek, ČR.

Vydavatelem "SN" je PhDr.Rostislav Janošek,Přetlucká 2330/31,110 00 Praha 10.

*Přejeme
krásné vánoční svátky
a úspěšný rok 2004*

ČECHOSLOVÁCI V ZAHRANIČÍ

Z. Adelaide, SA
došla zpráva,
že tam 24.7.

zemřela oběť-
vá Vlasta Šve-
hláková, 82. By-
la roz. Hanuso-
vá z Vlachovic.

Na venek elegantní ví-
deňák, v srdci zanice-
ný soc. demokrat, Ota
Koutný z Vídně.

Kupuji či vyměňuji pohlednice,
známky, bankovky, dopisnice, mince
atd. s celým světem.
J. Kříž, 50724 Dětenice 25, ČR.

Krajané v Uruguayi v Praze na "Týdnu ZČ" vzorně za-
stupovala Hana Kreclová-de Aragon, Br. Artigas 266,
Apto. 901, 113 00 Montevideo. -- Kněz Tomáš Špidlík, známý našim švýc. krajanům, byl Va-
tikánem jmenován kardinálem. Pochází z Boskovic. -- Libuše Šlechtová-Bourgignon pro
"KL" sepsala článek o malířce Z. Braunerové. -- Australské "Noviny" vydávané v Syd-
ney a "KL" se shodly na výměně. Obsahují podrobné zprávy o krajaňských aktivitách
v Austrálii, včetně Tasmanie. -- J. Staňová z Daruvaru vyjádřila v "Jednotě" dík na-
šich chorvatských krajanů řediteli Rádía Praha, PhDr. Milanu Krupičkovi, za hodnotné
programy. Je stále víc posluchačů, kteří slyší zprávy přes internet na www.radio.
cz. -- Česká doplňovací škola v Zábřehu slavila 80. výročí založení. -- Na všech mapách
Jadranu je na ostrově Visu zaznamenána Masarykova vila. Prý patří Čs. Obci legio-
nářské. -- Ve vídeňském Hofburgu měly velký úspěch saxofonistky z Vizovic pod tak-
tovkou dirigenta V. Schlimbacha. Soubor vznikl v r. 1971. Skoro polovina členek je
z Pozlovic. -- V Argentíně žijící F. Kinský podal na ČR 157 žalob ve snaze dostat ma-
jetek. Tvrdí, že jeho otec Henleina znal, ale nikdy členem jeho strany nebyl. Zatím
se spor vleče, ale František K., 67, se těší, že jeho pražská adresa bude: Palác Kin-
ských, Staroměstské náměstí, Praha. -- V Končenicích v Chorvatsku prodává a opravuje mo-
tocykly Mirko Kotarský. Sbírá i starší modely a jeho oblíbeným
strojem je Jawa 250 z r. 1960. Jak se svou paní stačí ještě
na provozování řeznické živnosti, je záhada. -- J. Olša se stal

českým ambasadorem v Zimbabwe a stará se o velký kus
Afriky. -- V české sekci Rádía Temešvár v Rumunsku pra-
cuje obětavá Vlasta Lazová. -- Karlova universita v
Praze plánuje kurs žurnalistiky pro Čechy a Slováky
v anglicky mluvících zemích - elektronickou formou.
Zájemci mohou psát na: E. Pešková, 6 Ranleigh Way, Green-
wood, WA, 6024 Austrálie. -- Energií jen srší PhDr. Blanka
Karlsson, Baborsdv. 6, 603 75 Norrköping, Švédsko. -- Ak-
tivní krajané: Vera Reichmannová, Casilla 129-Maipú,
Santiago de Chile, Chile a Stan Menšík, GPO Box U1987,
Perth, WA. 6845 Austrálie. -- Krajana R. Ungermana z Bris-
bane, Queensland přepadli a oloupili o všechno 2 mladí-
ci, ve vlaku na cestě z Brna do svého rodiště. -- Nada-
ný fotograf Martin Slíva, 31, pracoval 9 měsíců na udrž-
bě turistických stezek v národním parku Fiordland na
Novém Zélandě. Jel tam naslepo. Nedávno vystavoval své
fotografie a maorské unikáty v K. Varech. -- V. Klaus je
mezi krajané v Rakousku populární. Tamní kraj. tisk oz-
načil některá prohlášení V. Špidlíka ve Vídni za
"nedůstojná", hlavně ve spojitosti s tzv. Benešo-
vými dekrety. -- 13.2. zemřel v Linci známý český
kněz Dr. Josef Valerián, SDB. Narodil se 3.9.1927
ve Zlámanci na Moravě. V cizině byl od r. 1950. --
9.11. to bylo 8 let, co v Austrálii zemřel význam-
ný batovec F. Anděl. -- Prof. S. Daum slavil "80".

NAŠI V USA

V říjnu t.r. zemřela v San Diegu, CA. paní Joan
B. Kroc-ová, 75, vdova po Raymondu Krocovi. Zatím
je známo, že přes 200 milionů \$ odkázala místní rozhlasové stanici
KBPS. Přes 100 milionů dostala Armáda spásy a 50 milionů universita
Notre Dame. -- Dechová hudba Lanžhotčanka nadchla krajané v Pittsbu-
ru a Clevelandu, ale hlavně v Chicagu. Zastavila se i v Torontě a
v Chathamu. V pozadí zapracoval lanžhotský rodák Láďa Gajda. -- Hon.
konsulem v Kansas City se stala Sharon Valášková. Bude se starat i o
Missouri a Nebraska. -- Podle sdělení M. Rechciqla bude Světový Kon-
gress SVU v Olomouci ve dnech 26.6. - 2.7.2004. Konečně vyšel nový
katalog členů. -- Materiály o Rusínech má na skladě C-RRC, 7380 SW 86
Lane, Ocala, FL 34476-7006. -- "Reflex" č. 33/2003 měl napínavý článek
"Beneš 1968". Pojednává o am. občanech, spisovatelé Janu Benešovi. --
Novým šéfem am. firmy Oracle se stal čecho-američan Martin Illner,
37. Je expert na software a v ČR mu vadí korupce, závistivost a štou-
ravost. -- F. Khyňl z New Yorku odkázal svou cennou zlatnickou sbírku
v hodnotě 14 a půl mil. Kč České republice. Nachází se v klenotnici
zámku Sychrov. -- Joe Cirkel z Iowy s pěti členy své rodiny navštívil
své příbuzné v Broumově a v Malešově u K. Hory; postaral se o něho
naš čtenář Petr Cirkel z Broumova. -- Barbara Podoski pracovala v am.
OSS, pro Kongres, pak pro VOA a v 50. letech byla ve Vídni, aby pomá-
hala uprchlíkům z ČSR. Je jí 89 a byla ministrem zahraničí ČR uznána
za "Významnou českou ženu ve světě". Podobně byla vyznamenána sochař-
ka Lea Vivot z Kanady. -- Mezi stovkami osob, které am. úřady zadržely
za ilegální práci v obchodech Wal-Mart, bylo na 40 občanů ČR. -- Novým
českým gen. konsulem v New Yorku se stal Aleš Pospíšil. -- K českým ko-
řenům se přiznal senátor Koloráda Ken Chlouber. Jmenoval se původně
Chlouba. -- Ája Vrzáňová-Zanová má adresu: 235 E. 57th St., New York, NY
10022, USA. -- Eliška Hašková-Coolidge pracovala pro 5 am. presidentů.
Občas učí na české Diplomatické akademii v Praze, kde studují budoucí
čeští diplomaté. -- 29. října byla v New Yorku velká aukce obrazů Broží-
ka a A. Muchy. -- K vůli dvojčatům se hokejista Denveru, Milan Heyduk,
ženil 2x. Svatba v USA byla "rychlouka" a tak se v ČR mohl oženit
na zámku Velké Březno, poblíž Ústí n. L., znovu. Manželka Zlata očekává
porod dvojčat v únoru 04. -- Pěvecké sdružení moravských učitelů osla-
vilo 100. založení koncertem v New Yorku. -- Na Slovensku tipují diplo-
mata Martina Butoru za příštího prezidenta SR. -- Dr. Milada Klátilová,
vdova po Františkovi, má adresu: 25 Tudor City Place, Apt. 807, New York
10017, USA. -- Jiří Urban, 28, od Třebíče, stavěl sruby skoro 2 roky ve
státě Kolorádo. Měl prac. povolení, jeho přítelkyně falešné. -- Prof.

Jan Kmenta z U. of Michigan byl na SVU konfe-
renci v Cedar Rapids, Iowa. Navštívil i Dvo-
řákov Spillville. V létě si zaplavil na Sla-
pech u Prahy. -- M. Rechciql neuvedl historika
Čs. Ameriky Tomáše Čapka ve své knize vydané
v Praze v roce 2000. Otázka: Proč?

Měsíčník moravského
humoru
"TRNKY-BRANKY", Box 55
763 12 Vizovice, ČR.
US\$10 za rok...

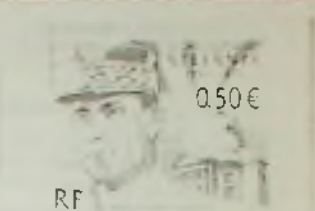
Ray Kroc hamburgerový král

Jméno tohoto podnikatele českého
původu je navždy spojeno s firmou
McDonald's. Kroc sice tuto ameri-
kou firmu přímo nezaložil, zasloužil se
ale o její rozkvet a vyvedl ji z průměru řa-
dy podobných podniků na samu špičku
v oboru. Je považován za obchodníka,
který doslova změnil Spojené státy.
Američané ho řadí po bok takových mu-
žů, jako byli Henry Ford (výroba automo-
bilů) nebo John D. Rockefeller.

Kroc se narodil na začátku století ve
Spojených státech, oba jeho rodiče však
byli Češi. Rayův dědeček dokonce ve ves-
nici nedaleko Plzně vlastnil hospodu.
Takže se s trochou nadsázky dá říci, že
Kroc měl úspěch v genech. Avšak mini-
málně stejnou zásluhu na tom, že se stal
po své padesátce milionářem, měla
i americká houževnatost a důvěra v sebe.

Ray Kroc nikdy příliš nevykál ve škole,
ze střední po dvou letech utekl. Živil se pak
hraním po barech jako klavírista. Během
první světové války se vydal do světa, v pat-
nácti se přihlásil k Červenému kříži. Po vál-
ce, do níž nakonec neodjel, se ještě několik
let živil jako barový hudebník. Nakonec se
rozehledl pro obchod v tomto oboru půso-
bil dalších pětadvacet let, obchodoval s ne-
movitostmi, papírovými kelímky a mixéry.
zažil několik pádů a vzestupů. To nejlepší
v jeho životě ale ještě mělo přijít.

Jedna z obchodních cest ho zavedla do
Kalifornie, kde poprvé uviděl podnik rych-
lého občerstvení bratří McDonaldů.
Okamžitě si uvědomil, že to by mohlo být
to pravé, a hned si od nich koupil licenci
na provozování podobného podniku.
Obtovoval na to své celoživotní úspory.
Odvaž se mu ale vyplatila. V roce 1961
Kroc definitivně koupil veškerá práva na
značku McDonald's. Nastala prudká ex-
panze - nejdříve v Americe, pak po celém
světě. Dnes již firma působí v téměř 120
zemích a má přes 280 tisíc zaměstnanců.
Když Kroc v roce 1984 zemřel, zanechal
svě třetí ženě majetek, jehož výše je odha-
dována přes dvě miliardy dolarů. *bič*

0.50 €

RF

Franc. poštovní správa
a pošta na Slovensku
vydaly krásnou známku
s gen. M. R. Štefánikem.
Filatelisté budou mít
velkou radost s námi!
Vzácnou známku nám po-
slal náš věrný čtenář
Luboš Šrámek.

Československý ústav zahraniční
Nadace Preciosa
Nadace Ondřeje Tomáše Garrigue Masaryka
budou realizovat projekt s názvem
Památník T. G. Masaryka pro Filologickou
fakultu Petrohradské státní univerzity

Pro úspěšné realizaci památníku T. G. Masaryka

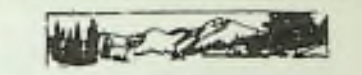
v Mexico City a v Užhorodě nás Společnost bratří Čap-
ků v Sant Péterburgu a děkan Filologické fakulty Pe-
trohradské státní univerzity požádali o výstavbu pamá-
tníku na této Univerzitě, kde byl Tomáš Garrigue Ma-
saryk v roce 1916 jmenován čestným profesorem na
výraz uznání světového filozofa a významného po-
litika. Dovolujeme si Vás přizvat k realizaci tohoto pa-
mátníku příspěvkem finanční částky na účet zřízený
u ČSOB č. 178926230/0300.

Zahájení veřejné sbírky stanoveno Magistrátem hl.
m. Prahy dnem 15. října 2002.

Jaromír Šlápota
Předseda

Pokud se rozhodnete tento projekt finančně pod-
pořit, uvádíme následující údaje:

Příjemce:
Československý ústav zahraniční, Karmelitská
25, 118 31 Praha 1
Bankovní spojení
Československá obchodní banka, pobočka Pra-
ha-Na Poříčí, Na Poříčí 24, 115 20 Praha 1
IBAN kód:
CZ 14 0300 0000 000 1 78926230
Swift adresa CEKOCZPP

Old West Stamp Shop

Established 1953

COMPLETE LINE OF PHILATELIC SUPPLIES

TONY & CECIL CIFKA

ROOM 233 UNIVERSITY BLDG (303) 629-5187
910 16TH STREET DENVER, COLORADO 80202

Vtipy o Lanžhotčanech

Obecní úřad prodal za pakatel telefonní
sloup. Janek obcházel sloup s metrem v
ruce.

- Co tu obcházíš? - ptá se soused. - Ná,
chcu ten súp změnit a nedostanu naň.

- Šak počkaj, až bude ležat na zemi.

- Ale já chcu vědět, jak je vysoký, né jak je
důhý.

Děda Josef na tom byli tak špatně, že sna-
cha zavolala pohotovost. Když vedla dědu do
sanitky, sousedka na ni volá: - Ančo, ná co sa
temu vašemu starčekovi stauo?

- Ná, co by sa jim měno stat? Poprvni v ži-
votě sa napili vody.

Nový POLYGON český zahraniční časopis

pokračovatel sloučených dvouměsíčníků REPORTER
za Švýcarsku a ZAPAD v Kanadě, nástupce časopisu
POLYGON.

Má čtenáře po celém světě. Reflektuje dění v České
republice a ošma českých a zahraničních dopisovatelů.
Vychází 6x ročně v rozsahu 96 stran.

Vydává Nakladatelství PRIMUS, Věžeňská 7,
Praha 1, 110 00

Ceny předplatného vč. poštovného:
CZK 720 / CHF 58 / EUR 40 / USD 53
(či ekvivalent v jiné měně)

Tei. a Fax: 00420-222 328 032.

e-mail: casopis@primus.cz